

Mini no t'as dolors per plorar, no te niguera
per fruhir. El dolor es el lastre vivificant
del esperit. L'alegria del mor es l'escuma
de la vulgaritat sensual. Riem al dirim
de nostres sentits. El goig de l'ànima plena
fràsqua certa duba melangia, la profunda
tristura de una ànima digne, te tart de
una noble alegria.

Oli mon d'ara nos perdut l'esma
del ritme quiet, que canta i excita
que pesa i eleva, que uneix i
desllinxa, que enforteix i ablanda.

Estes distret i no menges, moltes
llences, escapa la càrrega dolça que
homenes la esser

(Divendres de les Dolors de 1914)

santa gerarquia

Compende un ^{el?} ventut tot
de la vida; entendre els joys del
ventut; l'encantament de la bellesa
que quora amigüla la voluntat; veull
dir de la bellera sensual que fa
vibrar la materia humana sub
tilisantla, acariciantla; un ver en
cantament de Mahoma; pero en
tendrela deseguida (i loch, i per
vor deseguida a l'alta dignitat
del esperit; així es acabar ven
tat de vida, de vida huma
na. I la natura, ^{a natura material,} pren alta
vor, pera nosaltres, un non ventut
(la natura material) un ventut
de veruenta nostra, bella i onesta;
i nosaltres governem amorosa
ment ahub compensació seva.

3
Llavors tot 'un aplanen les muntanyes, ni la
clau del ral en eullubèria i l'àmpla
mar se recull tota la nostra el
raquia. To humit a sota vent
de grandesa i lo gran pictorament
en clau, germant i revolament. La
força, l'endolseix i la dolcesa i
fortitica amb la dignitat que
del esperit devala. Lo alt bai-
xa i lo baix puja confluint
en tot en l'ànima humana
en una gran ^{amorosa} ~~reina~~ ^{l'esperit} ~~l'esperit~~
per la dignitat que del Esperit s'alt
devala. Tot ho reval l'Esperit
en una ^{aquesta} gran pan unificadora
i santificadora, forta i bella,
radiant de l'alt entendre
(qu'és tot) el ventit de la vida humana